

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

**Ի ՎԵՐԱՅ ՍՈՒՐԲ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ԵՐԿՆԱՆՄԱՆ ՏԱՃԱՐԻՆ,
ՈՒՐ ԿԱՆ ՏՆՕՐԻՆԱԿԱՆ ՓՐԿԱԳՈՐԾ ՏԵՂԻՔՆ**

Արդ՝ երկնանման
 Սրբոյ Յարութեան՝
 փրկագործ տեղիքն
 այնց համբոյր ձօնեմ,
 Ռետին բուժարար՝
 յերկնաւոր բժշկէն՝
 հոգւոց թշնամւոյն
 փրկարար գործիքն՝
 Ի վեր ի յերկինս՝
 տեսլեամբ փրկողին՝
 մշտապէս վայելեմք
 եւ լինիմք նորին
 Պատանատեղին՝
 ահեղ հրեշտակաց
 որ ի համբուրելն՝
 ըստ որում է՝ տեղի
 Այլեւ ուշաթափ
 յորում Տիրամայրն՝
 զոր մինչ համբուրեմք՝
 եւ այնու լինիմք
 Տեղին իւղաբերց՝
 է՝ ազգիս մերոյ
 որ մշտապէս անդ՝
 եւ ամենեքեանս
 Իսկ եւ վերնատունն
 ի բարձրաւանդակ՝
 որ երաշխաւոր
 է՝ եկեղեցի
 Ի անդ կից կենսատու
 փոքր տաճարն է՝
 արեմաթացւոյն՝
 որով Ասորիք
 Եւ հիւսիս կողման՝
 ուր մագդաղենւոյն
 սա՛ է Ֆռանկաց
 դէմ նորին ժամ մի
 Եւ դէպ յարեւելս՝
 ի ծնկաց փրկչին՝
 զսոսա տեսանելն
 փառք Տեառն որ է

Րոտ սեղանն որ անդ՝
 Ղունկիանոսի
 որ սեպհականեալ
 պատուի յամենից՝
 Կայ անդ սեղան մի՝
 որ կոչի հանդերձ
 սեպհական յատուկ՝
 եւ այսու լինիմք
 Րամեալ շարս է դուռն
 որ է Ճգնարան
 լ. աստիճան
 երբեմն անդ լինիմք
 Պարեն հրեշտակք
 խորայէջ վիմափոր՝
 դշխոյն Հեղինէին՝
 որով ի գիւտ եկն
 Անտի ի վեր գամբ՝
 փուշ պսակ կոչի՝
 սին յոր նստուցին
 ի ներքոյ սեղանոյն
 Գողգոթայն բարձր՝
 տարածման տեղին՝
 ուր խաչեցին զՏէրն
 դողացին արարածք՝
 Ուր եւ սուրբ արիւնն՝
 մինչ գագաթն Ադամայ՝
 որ կայր ի ներքոյ
 վէմըն պատառեալ՝
 Ի աննման դրիւք՝
 Աշխարհամատուան
 անդ է սիրտ երկրի՝
 Յոյնք անդ ժամ ասեն
 Թագ ամենեցուն՝
 կենսատու գերեզման
 որ յարեալ՝ ցուցաւ
 ապա Առաքելոց՝
 Ի մէջ գաւթի անդ՝
 ուր նստեալ ձայնէր՝
 ի ներսն եւ ի դուրսն՝
 զատկէ ի զատիկ

Ի աղօթիւք հայցմամբ
 սրբոյն Գրիգորի՝
 լոյսն յերեկոյին
 սուրբ Գերեզմանէն՝
 Նախ Յոյնք ապա մեք՝
 ցնծակից լինին
 ընդ Յունաց լինին
 միախումբ սիրով՝
 Սիրով միաբան՝
 լցեալ խնդութեամբ
 որով ակն ունիմք
 հասանիլ կենաց
 Որ եւ ի պատիւ
 յայն գիշերն անդ կան՝
 քանզի շքնորհիւ
 սըրբեալ ի մեղաց՝
 Իհուսեալ ի թափօր՝
 իւրաքանչիւրքըն՝
 ըզգեցեալ ըզգեստ
 փայլին շողշողեալ՝
 Բաբունապետըն՝
 Սրբազան Պատրիարզ
 ըզգեստաւորեալ՝
 յորոց ցոլք ծագին՝
 Բազում պանծալի
 այլ եւ ծայրագոյն
 պճնազարդեցեալ՝
 զոյգ զոյգ ընթանան՝
 Տեսակ եւ տեսակ
 սարկաւազունքըն՝
 ոսկեայ աշտանակ՝
 փրկագործ տեղեացն
 Եւ դպրացըն դասք
 ճերմակ հանդերձիւ՝
 ծ եւ զ խաչվառք՝
 առաջի սրբոյ
 Ղամբարավառեալ
 առ այն հիանան՝
 զսուրբ Գերեզմանաւն
 միշտ այսպէս առնեն
 Ելանեմք անտի
 գամբ Տեառն Յովհաննու
 սիւնն յոր կապեցին
 կէսն անդ սեղանոջ՝
 Արդ՝ յայս սուրբ տեղիսս՝
 հրեշտակացն հոյլք
 զփրկագործ տեղեօքն
 շրջապատելով՝

Յնծութեամբ սըրտի՝
 ի (լիմբառ) թուոյս՝
 դիմախոնարհ ձեզ՝
 որ յիշման առնէք
 Իսկականս Տաճար,
 որ նա ետ մեզ ճար,
 են աստ ի գումար,
 ես արդ խնկաւոր:
 Յերկնից իջեալ աստ,
 որ վեհ գերիմաստ,
 պարանոցին սաստ,
 եղեն ահաւոր:
 Ելանեմք սովաւ,
 զմայլիմք մեք նովաւ,
 հրճուում որ անբաւ,
 սիրով զուարճաւոր:
 Տեսլեամբ սոսկալի,
 եւ մարդկան սեռի,
 անձըն մեր սարսի,
 յոյժ ահեղաւոր:
 Նմին մերձ տեղի,
 ուշաթափ լինի,
 սիրտ մեր ճըմլոտի,
 կարի ողբաւոր:
 Են սեղան կազմեալ,
 այն իսկ յատկացեալ,
 պատարագ մատչեալ,
 լինիմք հրճուաւոր:
 Անուանեալ տեղին,
 վերին կամարին,
 սուրբ Աստուածածին,
 մեր հրաշաւոր:
 Լուսաբուղի Շիրմին,
 որ Խպտոց ազգին,
 մատուռն դէմ նորին,
 լինին մասնաւոր:
 Յոր պարտէզն եղեալ,
 Տէրըն երեւեալ,
 ազգին յատկացեալ,
 ունին փառաւոր:
 Ուր բանտն երրորդ կայ,
 հալեալ վէմն անդ կայ,
 անձըն մեր սոսկայ,
 ներօղ թագաւոր:
 Հուպ է առ սըմին,
 հարիւրապետին,
 է Յունաց ազգին,
 հոգունակաւոր:

Այն իսկ հրաշալի,
բաժանման տեղի,
է՛ մերըս ազգի,
մեք ուրախաւոր:
Նոյն մեր տաճարին.
սուրբ Լուսաւորչին.
է եւ էջ նորին,
փառաբանաւոր:
Ներ յայն միւս յարկին,
Գիւտ հաշի տեղին.
ի ցըրել գանձին,
փայտըն փըրկաւոր:
է սեղան Յունաց,
ի բազում ազգաց,
ըզտէրն Հրեշտակաց,
պատուի փառաւոր:
Սաստիկ սոսկալի,
այն սարսափելի,
կրիւք անտանելի,
յոյժ սասանաւոր:
Ծորեալ եւ հոսեալ,
ի ներքըս հասեալ,
լերանըն թաղեալ.
անդ կայ ահաւոր:
Ռատ վայելչական,
Տաճարն տենչական.
ըստ վկայեցման,
յորդեալ ձայնաւոր:
Յոյժ գիր հրաշալի,
փրկչին Յիսուսի,
մօր իւրոյ կուսի,
դասուց խմբաւոր:
է վէմ հրեշտակին,
զյարութիւն փրկչին.
շատ կանգեղն վառին,
լինին լուսաւոր:
Կենդանի վկային,
մեր Լուսաւորչին,
Ճրագալուց զատկին,
բղխի հրաշաւոր:
Այլ եւ Ասորիք,
Հապէշք եւ Խպտիք,
նաեւ Վրացիք,
լինիմք միաւոր:

Րամք սոյն ազգաց,
այսու հրճուանաց,
անանց բերկրանաց,
մշտնջենաւոր:
Նոր այս ցնծութեան,
փառաբանութեան.
սրբոյ Յարութեան,
լինիմք մաքրաւոր:
Ելանեն դաս դաս,
ի շարս անպակաս,
ժանրագին եւ խաս,
յոյժ ճաճանչաւոր:
Յանկալի հայր մեր,
վեհըն գեր ի վեր,
թագիւ ակնայեռ,
ճառագայթաւոր:
Ի երջանիկ Արհիք,
յարգոյ ըբունիք,
յոյժ շընորհալիք,
իբըր պարաւոր:
Ունին զարդարիլ,
շապկով ճոխ պճնիլ,
բուրվառ ձեռս ունիլ,
լինին խնկաւոր:
Յոյժ ճոխագոյն կան,
իբր աստեղս ցոլան,
որ նախ ընթանան,
խաշին ահաւոր:
է հանդէսն համայն,
տեսողքն ամենայն,
յերիցըս շուրջ գան,
թափօրք խմբաւոր:
Բերկրութեամբ սրտի,
Աւետարանչի
զստեղծօղն երկնի,
կայ հըրաշաւոր:
Առ որս շնորհ վերին
ելեւէջս ունին,
միշտ պարունակին,
լինին օրհնաւոր:
Նորոգ գըրեցի,
զսա յօրինեցի,
Սիրով աղերսի,
զիս արժանաւոր:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԿԱՐՆԵՅԻ